

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie w III Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Bernard Domaradzki

Protokolant: Agnieszka Mazurek

przy udziale Prokuratora: - - -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 października 2015 roku

sprawy J. K.

oskarżonego o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (punkt III aktu oskarżenia)

w przedmiocie umorzenia postępowania karnego

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k.

postanawia:

1. postępowanie karne przeciwko J. K. o czyn z punktu III aktu oskarżenia umorzyć;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. B. kwotę 516, 60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowaną wobec oskarżonego z urzędu;
2. określić, iż koszty sądowe w postaci wydatków ponosi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Prokurator w dniu 29 maja 2015 roku skierował akt oskarżenia, w którym oskarżył J. K. między innymi o to, że w bliżej niestalonym dniu w listopadzie 1999 roku w L. jako członek Rady Nadzorczej (...) Prasowa sp. zo.o. w L., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, działając wspólnie i w porozumieniu z Prezesem Zarządu tej firmy, sfalszował faktury Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...) w N. o nr 46 z 5 listopada 1999 roku, nr 61 z 19 listopada 1999 roku i nr 97 z 29 listopada 1999 roku oraz faktury VAT (...) w L. (...) Ośrodek (...) w Z. o nr 1/11/99 z 5 listopada 1999 roku i nr 22/11/99 z 30 listopada 1999 roku w ten sposób, że za pomocą środka kryjącego w kolorze niebieskim wypisał nieprawdziwą ich treść oraz nakreślił podpis (...) jako wystawcy faktur w imieniu (...) w L., które to dokumenty przekazał następnie Prezesowi Zarządu (...) Prasowa celem poświadczenia przez niego nieprawdy co do wykonania usług wskazanych w ww fakturach, o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd zważył co następuje:

Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. zagrożone jest karami alternatywnymi: grzywny, ograniczenia wolności, pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, zaś przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Wobec powyższego przedawnienie karalności przestępstwa następuje zgodnie z treścią normy art. 101 § 1 pkt 3 k.k. w ciągu 10 lat od jego popełnienia, zaś okres ten ulega przedłużeniu dodatkowo o okres 5 lat w przypadku gdy w pierwszym dziesięcioletnim okresie wszczęto postępowanie przeciwko osobie (art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku). W przypadku przestępstwa o jakie oskarżony został J. K. do

przedawnienia karalności dochodzi po upływie okresu 15 lat od popełnienia przestępstwa. W realiach niniejszej sprawy do przedawnienia karalności występku zarzucanego J. K. w punkcie III aktu oskarżenia doszło najpóźniej w dniu 30 listopada 2014 roku (mając na uwadze bliżej niesprecyzowaną datę dzienną popełnienia przestępstwa). W dacie wpływu aktu oskarżenia nie doszło jeszcze do przedawnienia karalności zarzucanego przestępstwa, albowiem przedawnienie karalności przestępstwa nastąpiło na skutek skrócenia terminu wskazanego w art. 102 k.k. z okresu 10 lat do 5, która to norma została zmieniona z dniem 1 lipca 2015 roku.

Dla biegu terminu przedawnienia bez znaczenia pozostaje zawieszenie postępowania przygotowawczego w okresie od 15 listopada 2001 roku do dnia 22 stycznia 2004 roku z uwagi na oczekiwanie na sporządzenie opinii przez biegłego i następnie na skutek dołączenie sprawy o czyn z punktu III aktu oskarżenia do sprawy dotyczącej czynów z punktu I i II aktu oskarżenia, zawieszenie postępowania od dnia 16 czerwca 2004 roku do dnia 2 stycznia 2015 roku z uwagi na oczekiwanie na sporządzenie opinii przez biegłego. Zawieszenie postępowania z wskazanych powyżej przyczyn stosownie do treści 104 § 1 k.k. nie powoduje spoczywania biegu terminu przedawnienia karalności.

Wobec umorzenia postępowania koszty sądowe w postaci wydatków ponosi Skarb Państwa, które w niniejszej sprawie ograniczone są do kosztów obrońcy z urzędu i wydatku na doręczenie korespondencji przed Sądem. Pozostałe wydatki podlegać będą rozliczeniu w sprawie wyłączonej III K 757/15.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak na wstępie.